ใบความรู้ เรื่อง แม่โกหกผม

นำเสนอเมื่อ : 10 ต.ค. 2552

ใบความรู้ เรื่อง แม่โกหกผม

แม่โกหกผม

1. เรื่องเริ่มขึ้นตอนเมื่อผมเป็นเด็กๆ ผมเกิดในครอบครัวยากจน ครอบครัวของเราจนมากจนต้องอดข้าวบ่อยๆ เมื่อไหร่ก็ตามเมื่อถึงเวลากินข้าว แม่จะแบ่งข้าวมาให้ผมเพิ่มขึ้นอีก พร้อมทั้งพูดว่า "ลูกต้องกินข้าวเพิ่มขึ้นนะ ส่วนแม่ไม่ค่อยหิว"

นี้เป็นครั้งแรกที่แม่โกหกผม

2. เมื่อผมเติบโตขึ้น คุณแม่เพียรพยายามหาเวลาว่างไปตกปลาในแม่น้ำ เพื่อว่าผมจะได้กินอาหารที่มีประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตของผม แม่ต้มปลาที่ตกมาได้ทำเป็นซุปให้ผมกิน

ในขณะที่ผมกินแกงต้มปลา..แม่จะนั่งข้างๆ ผม แทะกิน เศษเนื้อปลาที่ติดอยู่ตามก้างปลาหลังจากที่ผมได้กินเนื้อปลาไปแล้ว ผมรู้สึกตื้นตันใจมาก..ผมพยายามแบ่งเนื้อปลาให้แม่

แต่แม่ปฏิเสธทันควันพร้อมกับกล่าวว่า

"ลูกกินเถอะ...แม่ไม่ค่อยชอบกินเนื้อปลา" ***นี่เป็นครั้งที่ 2 ที่แม่โกหกผม***

3. เมื่อผมเรียนอยู่ชั้นมัธยม เราต้องใช้เงินเพิ่มมากขึ้น แม่ต้องหารายได้พิเศษด้วยการรับงานเล็กๆ น้อยจากโรงงานมาทำที่บ้าน บางครั้งผมตื่นขึ้นมาตอนตี 1 หรือตี 2...ผมยังเห็นแม่กำลังทำงาน

" แม่ครับ...นอนเถอะครับมันดึกมากแล้ว พรุ่งนี้แม่ต้องไปทำงานอีก"

แม่ยิ้มกับผมพูดว่า "ลูกนอนต่อก่อนนะ...แม่ยังไม่เหนื่อย...นอนไม่หลับ"

ครั้งที่ 3 แล้วที่แม่โกหกผม

4. ตอนเมื่อใกล้จบชั้นมัธยมผมต้องไปสอบเป็นวันสุดท้าย แม่อุตส่าห์หยุดงานไปเป็นเพื่อนและเพื่อเป็นกำลังใจให้ผม มันเป็นวันที่แดดร้อนมากๆ...แม่ต้องรอผมอยู่หลายชม.

เมื่อผมทำข้อสอบเสร็จ...รีบออกมาหาแม่ เห็นแม่ผมมีเหงื่อออกท่วมตัว..

แต่ท่านกลับรินน้ำเย็นที่เตรียมมาให้ผมดื่ม ผมเห็นแม่รู้สึกเหนื่อยและร้อนจึงขอให้แม่ดื่มน้ำก่อน

แม่พูดขึ้นว่า "ลูกดื่มเถอะ....แม่ยังไม่กระหายน้ำ"

นั่นเป็นครั้งที่ 4 ที่แม่โกหกผม

5. หลังจากที่พ่อผมล้มป่วยและเสียชีวิต
คุณแม่ที่น่าสงสารต้องทำงานหนักขึ้นเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว
แต่ก็ยังไม่คอยเพียงพอไม่ว่าคุณแม่จะพยายามมากขึ้นเพียงไร

คุณลุงที่อยู่ข้างๆ บ้านท่านเป็นคนดี
พยายามมาช่วยเหลือครอบครัวเราเสมอ....เช่นซ่อมแซมบ้านที่ผุพัง..ฯลฯ
เพื่อนบ้านเห็นครอบครัวลำบากมากก็แนะนำให้แม่แต่งงานใหม่ แต่แม่ยืนกรานไม่เห็นด้วย แม่พูดกับผมว่า

"แม่มีลูกอยู่ทั้งคน...แม่ไม่ต้องการความรักอีก"

แม่โกหกผมเป็นครั้งที่ 5 แล้ว

6. ในที่สุดผมก็เรียนจบและมีงานทำ ผมอยากให้แม่ซึ่งตรากตรำทำงานหนักมาตลอดได้พักผ่อนบ้าง

แต่แม่ไม่ยอม.....กลับไปตลาดทุกเช้า ขายผักที่หามาได้เพื่อเลี้ยงชีพทั้งๆ ที่ผมพยายามส่งเงินมาให้แม่ (ผมต้องไปทำงานในเมืองที่ห่างไกล) แม่ผมไม่คอยยอมรับเงินผม..บางครั้งยังส่งเงินกลับคืนให้ผมอีก
แม่พูดกับผมว่า "แม่มีเงินพอใช้แล้ว...ลูกควรเก็บเงินไว้สร้างฐานะ"

แม่โกหกผมเป็นครั้งที่ 6

7. เพื่ออนาคตที่ก้าวหน้า..

ผมตัดสินใจเรียนต่อปริญญาโทด้วยทุนของมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในอเมริกา
เมื่อผมเรียนจบก็ได้งานทำที่นั่นและมีเงินเดือนค่อนข้างสูง
เมื่อทำงานไปได้สักพัก...ผมอยากให้แม่ผมมาอยู่กับผมที่อเมริกา
เพื่อว่าแม่จะได้หยุดทำงาน...พักผ่อนให้สบายในบั้นปลายของชีวิต แต่แม่ผมไม่อยากรบกวนผม...บอกผมว่า
"แม่ไม่คุ้นเคยกับชีวิตต่างแดน"

ครั้งที่ 7 แล้วซินะที่แม่โกหกผม

8. เมื่อแม่แก่ตัวลงไปเรื่อยๆ.. ในที่สุดแม่ก็เป็นมะเร็งและต้องเข้ารับการผ่าตัดที่โรงพยาบาล

ผมลางานแล้วรีบบินกลับมาหาแม่สุดที่รักทันที แม่ผมนอนพักฟื้นอยู่บนเตียงเมื่อผมไปถึง

น้ำตาผมไหลอาบแก้มเมื่อเห็นแม่ซึ่งผ่ายผอมและดูทรุดโทรมลงอย่างมาก
แม่รู้สึกดีใจมากที่เห็นผม....พยายามยิ้มอย่างสดชื่น ด้วยความลำบาก
ผมรู้ดีว่าแม่ได้ฝืนความเจ็บปวดรวดร้าวอย่างสุดฝืน

จากโรคมะเร็งร้ายที่ลามไปทั่วทั้งตัว ผมโอบกอดแม่พร้อมกับร้องไห้ด้วยความสงสาร
หัวใจผมในขณะนั้นเศร้าหมองและเจ็บปวดอย่างที่สุด แม่พยายามปลอบผมด้วยเสียงที่แหบพราและสั่นเครือ

"ลูกรักของแม่...เห็นหน้าลูกแม่ไม่รู้สึกเจ็บแล้ว"

นี่เป็นครั้งที่ 8 ที่แม่โกหก

และเป็นครั้งสุดท้ายในชีวิตของแม่ที่โกหกผม

แม่ที่ผมรักและบูชามาตลอดชีวิตได้ปิดตาลงและจากผมไปอย่างไม่มีวันกลับ

หลังจากที่เธอกล่าวคำโกหกครั้งที่ 8 จบลง

สื่อการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ของ

นายยาเบ็น เรืองจรูญศรี

ครู โรงเรียนชุมชนบ้านสะนิง

โรงเรียนชุมชนบ้านสะนิง อ.เมืองปัตตานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1